

което тя отива доста бавно, затова бърже—въ разстояние на 7—8 години—ще изхънатъ по-вече отъ градскитѣ лозя и ще се заразятъ всичкитѣ въ окръга. Строгото прилагане на закона за мъркитѣ противъ филоксерната зараза, което е възможно, като се погрижатъ общинскитѣ кметове за това, може много да замедли разпространението.

Нъ тъй като, каквото и да се прави, лозарството е осъдено единъ денъ, по-рано или по-късно да загине и съ това да се лишатъ отъ прѣпитаване много хора, то затова филоксерния въпросъ изисква сериозното внимание на Окръжния Съвѣтъ.

До като лозарството изчезне въ Сливенъ, ще трѣбва новъ поминѣкъ да се създаде за жителитѣ му, защото баиритѣ, които сега се заематъ съ лозя, съвсѣмъ малко сж годни за американската лоза, съ която се замѣняватъ упостощенитѣ отъ филоксера. Па дори и да сж годни или да се пригодятъ мѣстата за тая лоза, понеже нейното обработване не е познато на нашитѣ лозари и иска врѣме, до като се тѣ запознаятъ съ него, то не можемъ и да мислимъ, че за едно скороврѣме ще имаме изсѣхвающитѣ лозя залѣсени. Тѣй че въедно скоро бжджще ще се изплѣзне изъ рѣцѣтъ на сливенци най-важния имъ поминѣкъ. Ето защо трѣбва да се пропагандира и дѣйствува, щото още отъ сега, въ всичкитѣ макаръ още не заразени лозя да се посадятъ, гдѣ каквото е угодно—черничеви или овошни дървета, които да почнатъ да даватъ доходи, до като лозята изсѣхнатъ.

Отъ друга страна пъкъ трѣбва да се помисли за развъждането на американскитѣ лози, безъ които, тамъ гдѣто филоксерата веднажъ мине, лозарството е невъзможно.

Овощарство.

Специални овошни градини нийдѣ въ окръга нѣма, при всичко че на много мѣста, напр. въ Котленско и Сливенско, па дори и на всѣкъдѣ изъ окръга има